

[Indenrigsministeren.]

tale om varer, der indtager en væsentlig plads i befolkningens ernæring, og at den vare, der vitaminiseres, i sig selv er af en rimelig ernæringsmæssig lødighed. På denne måde harmonerer den praktiske anvendelse af lovens bestemmelser med de positive regler om tilsætning af vitaminer, jern og kalk til hvedemel og om tilsætning af kalk til havregryn, som er påbudt for disse varer.

I loven om vitaminreklame, således som loven er ændret senest ved lov nr. 62 af 31. marts 1953, er det bestemt, at loven skal forelægges til revision i indeværende folketingsår.

Efter de indhøstede erfaringer har loven virket efter sin hensigt. Da lovens bestemmelser har været gældende uforandret siden 1936, kunne der måske være grund til at overveje, om loven burde gøres permanent. Det må dog erkendes, at der ikke mindst i de senere år er fremkommet grundlag for at antage, at enkelte andre næringsstoffer end dem, der betegnes som vitaminer, indtager en lige så betydningsfuld stilling i ernæringen som vitaminerne. Jeg tænker her på stoffer som kalk og jern. Imidlertid tiltrænges der endnu noget mere klarhed over de problemer, som en eventuel udvidelse af lovens område ville medføre, hvorfor det vil være rigtigst, at loven forlænges uændret for en periode af højst 5 år. Det er derfor foreslået, at loven på ny skal forelægges til revision senest i folketingsåret 1962-63.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje folketing.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Helga Pedersen* til justitsministeren:

„Vil justitsministeren fremsætte forslag til ændring af § 21 i lov om værn for dyr (nr. 256) af 27. maj 1950, således at det bliver muligt for domstolene at beslutte, at en person, der sigtes for dyrplageri af alvorligere karakter, kan fængsles, når de i retsplejelovens § 780 givne betingelser er opfyldt?“

Helga Pedersen: På Skelskøregnen veriser for tiden en sag, hvori en person sigtes

for dyremishandling i flere tilfælde. Han er om natten trængt ind i staldene på forskellige gårde og har mishandlet flere dyr, bl. a. med den følge, at nogle af dyrene er døde. Han blev i efteråret grebet på fersk gerning, men efter afhøring og tilståelse måtte politiet — skønt nye, ligartede forbrydelser kunne tænkes — lade ham gå, uden at fængsling kunne begæres. Grunden hertil var, at der, som reglerne er i øjeblikket, ikke var mulighed for at få den pågældende fængslet. Nu er der på ny forefaldet mishandlinger af nogle dyr hos nogle af de landmænd, på hvis gårde gerningsmanden tidligere har begået dyrplageri, og en af landmændene har henvendt sig om sagen til Skelskøregnens Landboforening, der atter har henvendt sig til mig og bedt mig undersøge, om loven er mangelfuld — og det synes jeg den er.

Rigsdagen skærpede jo selve straffen for dyrplageri betydeligt ved loven af 27. maj 1950 og ophævede samtidig straffelovens § 196; men man lod fortsat overtrædelser af selve dyreværnsloven være politisager, og resultatet er så blevet, at fængsling, når sigtede har fast bopæl, ikke er mulig selv i grove tilfælde, ja, end ikke når som her den pågældende kan sigtes for at fortsætte sine dyrplagerier.

I sager af den art kan man vel jævnlig sigte den pågældende for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om tingsbeskadigelse eller hærværk, men jeg synes, det er en kunstig og snørklet vej at gå, så meget mere som udviklingen med hensyn til dyrplageri som forbrydelsesbegreb netop er, at det, man ved den nye lov vil beskytte, er dyret selv og for så vidt ikke menneskets mulige formueinteresse eller anden menneskelig interesse i dyret. Det harmonerer også dårligt med rigsdagens ønske om, at der skal skrives hårdere ind over for dyremishandlere, at man ikke skulle kunne fængsle, når sagen kommer frem, forudsat at betingelserne for fængsling efter retsplejeloven i øvrigt er til stede.

Den sag, jeg her omtaler, er absolut ikke den første, hvorunder retsmyndighederne har konstateret lovens mangel, men jeg benytter denne anledning til at spørge den højtærede justitsminister:

„Vil justitsministeren fremsætte forslag til ændring af § 21 i lov om værn